

върнѣ въ Галилея, но останѣ въ Іудея, и като доде въ предѣлы тѣ на Іорданъ начена да кръщава кръщеніето съ вода и духъ, което той преди малко истълкува на Никодима, а Іоанъ предвзвѣсти. Туй таинство ученицы тѣ повече вършахъ; а той собствено са занимаваше да учи и да проповѣда. И толкози множество народъ са стичаше отъ ввредъ за да приеме кръщеніе то му, щото ученицы тѣ Іоановы му позавидѣхъ, както го и показахъ съ приказки тѣ си, кои то хортувахъ за туй на Іоана; но той като имъ отговори, рече имъ: “ Азъ не съмъ Мессія, но предтеча и другаръ на жениха, защото той е женихъ тъ, а азъ пріятель на жениха.” (Іоан. Г. 22)

§. 13. Іисусъ поучава Самарянка та че трѣба да слугува ми Богу съ духъ и истинна.

Като чу Іисусъ че Іоанъ кръстителъ е запрѣнъ споредъ заповѣдь та на четвероначалника Ирода, отъ страхъ де не бы смъртни тѣ му врагове Фарисеи тѣ да изработятъ да са запре и той отъ Пилата зарадъ много то при него стичанье на народа, рѣши да мине въ Галилея, която бѣше подъ власть та на Филиппа, дѣто Пилатъ немаше никаква власть. Като вървѣше спрѣса да си почине близо при градеца Сихаръ, който бѣше населенъ отъ Самаритяны, и като сѣднѣ при Іаковава кладенецъ, проводи ученицы-